

СТАВОВИ

кривичног одељења Врховног касационог суда око спорних правних питања у вези којих није постигнута сагласност представника апелационих судова

Београд - 30.06.2014. године

1. Уколико је оштећени предузео гоњење и поднео захтев за спровођење истраге по ком још није одлучено, да ли се захтев има сматрати приговором вишем јавном тужиоцу или у другим случајевима, имајући у виду члан 604. ЗКП, он је то својство стекао по ранијем ЗКП-у?

Да ли је оштећени који је у складу са одредбама старог ЗКП преузео кривично гоњење подношењем захтева за спровођење истраге, оптужног предлога или оптужнице (зависно од врсте и фазе поступка) и тиме стекао својство оштећеног као тужиоца, изгубио то својство уколико по том оптужном акту или захтеву за спровођење истраге суд није поступао до 01.10.2013. године?

Уколико је оштећени преузео кривично гоњење и поднео захтев за спровођење истраге по коме још није одлучено пре ступања на снагу новог ЗКП, захтев се има сматрати приговором Вишем јавном тужилаштву, а у другим случајевима, имајући у виду одредбу члана 604. ЗКП, он је својство оштећеног већ стекао по ранијем ЗКП, те је по одредбама новог ЗКП овлашћен за даље кривично гоњење.

2. Које одредбе ЗКП треба применити у жалбеном поступку уколико је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а то се не истиче у изјављеним жалбама (да ли се позвати на одредбе члана 459. став 1. у вези члана 451. став 2. и 3. ЗКП или уопштено на одредбе материјалног права)?

Уколико је наступила застарелост кривичног гоњења а то се не истиче у изјављеним жалбама, жалбени суд треба да одбије оптужбу због застарелости кривичног гоњења позивајући се на одредбе члана 459. став 1. (друга реченица) у вези са чланом 451. ст. 2. и 3. ЗКП.

3. Да ли се у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, могу применити, сходно, одредбе ЗКП-а које се примењују на ванредне правне лекове, односно да ли постоји могућност понављања поступка трајног одузимања имовине проистеле из кривичног дела, уколико су се након правноснажности решења о одузимању имовине, појавиле нове чињенице или докази, који би могли довести до другачије одлуке?

Могуће је понављање поступка окончаног правноснажним решењем о трајном одузимању имовине проистекле из кривичног дела, као и у другим процесним ситуацијама, када је поступак окончан правноснажним решењем, а у

питању је мериторна одлука којом се коначно одлучује о самој кривично-правној ствари.

4. Ко је надлежан да одлучује о притвору у скраћеном поступку пре подношења оптужног предлога (члан 498. ст. 2.и 3. ЗКП) – да ли судећи судија појединац или судија за претходни поступак?

У скраћеном кривичном поступку, пре подношења оптужног акта, о притвору одлучује судија појединац.

5. Да ли се саоптужени, односно саокривљени... у односу на кога је раздвојен кривични поступак или је кривични поступак окончан правноснажном осуђујућом пресудом или закључењем споразума о признавању кривичног дела може испитати у својству сведока и у поступку који се води против осталих саоптужених, односно саокривљених (питање упознавања са исказима саоптужених, односно саокривљених и примене члана 406. став 1. тач.5) ЗК)?

Саоптужени у односу на кога је кривични поступак окончан правноснажном осуђујућом пресудом, или је закључен споразум о признању кривичног дела, не може се испитати у својству сведока у поступку који се води против осталих саоптужених, а ако је у питању понављање кривичног поступка, имајући у виду одредбу члана 481. став 2. ЗКП, као и у процесним ситуацијама у којима је више окривљених (саоптужених), па је дошло до новог поступка, јер је у односу на неке од њих у жалбеном поступку пресуда укинута, а у односу на друге је потврђена или у односу на неке од саоптужених поступак раздвојен, а у односу на остале настављен и правноснажно окончан. У осталим процесним ситуацијама, ван изнетих, имајући у виду одредбу члана 406. став 1. ЗКП, оставља се резерва да суд у сваком конкретном случају процени да ли ће прихватити изнети став и у случају супротног поступања у одлуци детаљно објаснити свој став.

6. Да ли је судија који је одлучивао о продужењу притвора у смислу одредбе члана 215. став 2. ЗКП изузет од суђења у другом степену у истом предмету?

Судија који је једном одлучивао о продужењу притвора у смислу члана 215. став 2. ЗКП у конкретном предмету, није самим тим изузет од суђења у другом степену у том предмету. Међутим, ако је одлучивао више пута о притвору, али и о неким другим питањима у том предмету, онда у сваком конкретном случају треба ценити да ли треба бити изузет од суђења. (У том смислу имати у виду одлуку Уставног суда број Уж 4461/2010 од 30.01.2014. године)

Крагујевац - 12.12.2014. године

1. Када је подигнута оптужница због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр.85/2005 и бр.72/2009), а односи се на одговорно лице, пре измене Кривичног законика („Службени гласник РС“, б.121/2012) и суд нађе да се ради о кривичном делу злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, уколико у изреци оптужног акта није наведено да је прибављена противправна имовинска корист, да ли је суд овлашћен да у изреку своје одлуке унесе да се ради о противправној имовинској користи или би се у таквој ситуацији радило о прекорачењу оптужбе?)

Преквалификацијом кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика (раније кривичног дела из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ), у односу на оптуженог као одговорног лица, на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, у првостепеном или другостепеном поступку по жалби, уколико из радње извршења кривичног дела произилази противправност прибављене имовинске користи или наступање имовинске штете, није повређен кривични закон на штету оптуженог, нити је дошло до прекорачења оптужбе, а суд је овлашћен да у изреци пресуде прилагоди ознаку последице законском тексту кривичног дела. У случају да се ради о другој врсти последице, неимовинској користи, неимовинској штети или тежој повреди другог, преквалификација није дозвољена.

2. Да ли постоји идеални стицај између кривичног дела насиље на спортској приредби из члана 344а КЗ и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, у ситуацији када се вршењем насиља према учеснику спортске приредбе истовремено оствари и последица у виду тешке телесне повреде према истом лицу?

Између кривичног дела насиље на спортској приредби из члана 344а Кривичног законика и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика у ситуацији када је учинилац кривичног дела из члана 121. став 1. Кривичног законика познат, може постојати стицај када се вршењем насиља према учеснику спортске приредбе истовремено оствари и последица у виду тешке телесне повреде, при чему у сваком конкретном случају према околностима извршења треба процењивати да ли се ради о стицају наведених кривичних дела или о квалификованом облику кривичног дела насиље на спортској приредби из члана 344а став 4. КЗ.